

EL VALLÉS NOU

Periòdic Regionalista

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre . . . 1'50 Ptes.
 Número corrent, 10 céntims

Redacció i Administració:
 SANTA ELISABET N.º 6.

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

La diada Regionalista

El diumenge dia 6 com venia anunciat de temps se celebrá la gran festa Regionalista. Per més que ja estarán enterats nostres lectors per la premsa diaria, del gran entusiasme que regná, de lo espléndida que resultá la festa, superant les mes optimistes previsiones, nosaltres no volém deixar d'estampar en nostres planes, el goig que'ns sadollava, l'esperansa que en un millor avenir per a Catalunya, per a Espanya, ens feu reneixer tant el miting del Tívoli, amb les manifestacions i orientacions dels oradors, com l'ordre admirable, la disciplina perfecta, mostra d'educació cívica, que regná en Belles Arts. Arreu se veien cares alegres, homes plens de satisfacció, esclats d'entusiasme, al mateix temps que seriositat, deferencia amb els companys, donant tot-hom mostres de exquisita correcció. Allí's trobaren amics de diferents encontrades de Catalunya que d'anys no s'havien vist i que al reconeixer se mostraven plens de joia al veurer que'ls unfen els mateixos ideals, donant-se mutuels enoras-bones; talment semblava una reunió d'individuos d'un mateix casal, que visquent en diferents i apartats llocs per les necessitats de la vida, se reunfen aquell dia per a celebrar una festa de familia; allí tots erem germans, tots erem fills del casal de Catalunya.

EL MITING

Nostre distingit amich y company diputat electe per aquest districte, l'ilustre president de la Diputació de Barcelona D. Enric Prat de la Riba, doná l'acte per comensat, fent constar que D. Raimón Abadal, president de la «Lliga Regionalista», no podíá pèndrer la paraula per trobar-se indisposat, més que assistiría al dinar.

Explica la trascendencia del acte que va a comensar, en el que's deu parlar

de la feina feta i de la que cal fer, demanant que les primeres paraules i 'ls primers aplaudiments sigan per el senyor Abadal.

Una entusiasta ovació corona les paraules del senyor Prat de la Riba.

D. Lluís Puig de la Bellacasa, secretari de «La Lliga Regionalista», passa a donar compte de les adhesions rebudes, llegides les quals, entre les qui hi havia la de nostre periòdic EL VALLÉS NOU, se dona la paraula al

Sr. Albafull

Vinc, diu, a fer-ne ressó de la veu de les forces regionalistes de Tarragona, forces petites, forces humils en nombre, pero grans en esperansa de lluitar per l'expandiment dels ideals comuns.

Entenc que l'acte que se celebra vé a ser com una mena de parada de les forces d'un exèrcit disciplinat, en la qual hi ha 'ls capdevaners, el gran exèrcit i 'ls soldats novells, que com éll venen a jurar la bandera posant-hi amb son bés, la promesa, l'otrena, de treballar sempre per a conquerir nous llores.

Confessá que abans se preguntaba si la Mancomunitat sería llei, més que la jornada del 9 de Mars, doná la resposta de que ho será, contribuint al espendiment del Regionalisme a tota Espanya.

Per aixó s'obre 'l cor a l' esperansa; per aixó 'ls soldats novells ens sentim plens d'ardiment.

Un dia ens digué en Cambó que havíem de ser conquistats o conquistadors La Mancomunitat obre les portes a l'exercit de Catalunya per a emprendre la lluita que'ls porti a ser conquistadors. Els regionalistes de Tarragona estém disposats a ajudar-vos amb tota l'ánima. (Grans aplaudiments i visques a Tarragona).

El Sr. Riera

Els actes d'avui, diu el president de la Diputació de Girona, son una festa de

FONDA = =
 CATALANA = DE =

Santaolaria i Font

Salons pera familia. Grans habitacions.
 Servei esmerat. Especialitat en banquets.
 Se serveix a domicili.

Carrer Berenguer, **MOLLET**
 números, 58 y 60.

germanor i de triomf que celebrém els regionalistes de tots indrets de Catalunya, que'ns reunim a la casa pairal per a celebrar la festa i cantar-ne les alegries, esperanses i dolors; cantar-ne les esperanses per lo que desitjém obtenir; cantar-ne 'ls dolors perque també n'hem tingut de dolors i tots sabem les amargures que hem passat i les espines que'ns hem clavat en el camí. I tot aixó: alegries, penes i amargures ho oferim a la Mestressa, a la Mare, a la Patria Catalana.

En nom dels gironins, qual representació porta, explica lo qu'han fet a Girona i a totes les seves comarques. Que han sigut les que mes han respost a les iniciatives dels germans grans de Barcelona; que fá vint anys qu'existeix el Centre Catalanista de Girona i sa comarca, el mes antic després del de Sabadell, trionfaren també en las eleccions municipals en que triunfaren els regionalistes de Barcelona, a Girona fou ont se celebrá el primer acte de la gloriosa Solidaritat. Que actualment comta a quella Diputació amb quatre diputats catalanistes i contarà are amb sis, en sa nova constitució. Que foren els primers en acceptar-i ho feren per unanimitat— el projecte de Mancomunitats en el que tenen posades totes les seves esperanses.

Tenim la sort, diu, de poder-vos dir els gironins, que no sols sentim y volém la Mancomunitat sino qu'hem lograt que no sortis triumfant cap candidat que no 'n fos partidari.

Nosaltres no tenim rezels envers la obra de Barcelona. Es élla la capital i capdevantera de la nostre patria; es